

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznako plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Agrarno vprašanje na Hrvaškem.

X. Kar so leta 1839, ko se je za Hrvaško upeljal ogerski zakon o nasledovanju, prorokovali razumni možje, da bodo po tem zakonu se rušile zadruga in da bodo nastal čedalje hujši in številnejši kmetijski proletarijat, obistinilo se je tekom let. Ban Jelatič je sicer l. 1849 izdal ukaz, da se zemlja, kakor je spada k zadrugi, ne sme razdeliti. Pa zadruga so bile omajane in z zakonom od 27. junija 1873. l., sklenenem od hrvaškega sabora, uničene, kajti dovoljevalo se jim je, prosto razpolagati s svojim imetkom ter da ima vsak zadrugar pravico da napravi oporoko o svojem delu. Prelepa in prekoristna naprava, jugoslovanska zadruga, ki je bila trdna podloga kmetškemu stanu na Hrvaškem in v krajini, morala se je umakniti doktrinarnim nazorom naše dobe, ki so tudi v Hrvaški našli svoje privržence. In baš ti privrženci morajo zdaj na

lastne oči gledati grozni propad kmetškega stanu na Hrvaškem, morajo priznati, da so temu propadu krivi le njihovi nesrečni zakoni in morajo zdaj iskati po sredstvih, kako zabraniti splošni kmetški polom na Hrvaškem.

Hrvaška vlada je 12. t. m. sklicala posebno enketo, da se bavi s tem za Hrvaško najmenitnejšim vprašanjem in prvi govornik, dr. Špun-Stričić je izrekel svoj: Pater peccavi; baš on je namreč bil l. 1873 o rečenem zakonu poročevalec in zagovornik v deželni zboru. On spoznava, da se je motil in da se razmere na Hrvaškem že približujejo gališkim, kjer so malone vse kmetije razbite in razdrobljene v pritlikovine, revščina in beda teh kočarjev pa neznosna. Dr. Špun se sicer izgovarja, da so se v poslednjih petnajstih letih bistveno spremenile gospodarske in agrarne razmere, da so tudi drugod imeli krive nazore in na primer v Avstriji odpravili l. 1868 poprejšnjo nerazrušnost kmetij. Ko bi pa se Hrvatje tačas, ko je bilo na dnevnem redu to imenitno vprašanje, bili natančneje poučevali, kake hude posledice je povsod imelo rimsko dedno pravo na kmetih, ne bi tako lehkomišlno in naglo rušili najtrdnjega stebra svojega naroda.

Iz zanimive debate tridnevne enkete odmeva samo jeden glas, da tako ne more in ne sme iti naprej, ako se hoče rešiti kmetški stan pred socialno krizo. Ban je v svojem nagovoru konstatiral, da je do leta 1880 že polovica zadrug bila, če ne javno, vsaj tajno razdeljena. Leta 1887 razpravljale so oblasti 18.655 razdelitev, od kojih pa je rešenih bilo le 3115. Vpraša enketo, ali naj bi se omejila prosta delitev zadrug? Župnik Zorić kaže, da je zadrugo življenje tesno zvezano z narodovim. Dokler so bile zadruga, vladalo je splošne blagostanje v deželi. Zdaj pa so hipotekarni dolgovi na kmetih narasti na 80 milijonov goldinarjev. Živino-reja in poljedelstvo pešata. Poprej je kmet dobro živel, zdaj slabo, prišel je na beraško palico. Ko bi še imeli zadruga, zavidali bi nas drugi narodi za to napravo in ne bi imeli proletarijata. Kar se je razbilo, ne da se več popraviti. Naj se vsaj tam, kjer so še zadruga, določi minimum zemljišča, ki mora po delitvi ostati pri hiši.

Odločno se je potegoval za zadruga in ostro

kritikoval zakon iz l. 1873. profesor Kršnjavi. Šibal je stremenje naše dobe po neomejeni osebni svobodi, katera najbolj poostrejuje boj za obstanek. Individualizem je velika vednostna zmeta. Rodbinski čut še živi v narodu in se je le umetno zatiral po neprimernih zakonih. Vlada je l. 1877 celo tako daleč segala, da je zadrugnikom pripovedala po delitvi še skupaj živeti in zakaj? Da bi v vsakem se vzbujal čut za osebno lastnino. Zadruga, kjer še obstoje, so zavod za oskrbovanje starcev, bolnih in ponesrečenih, kateri se ne dá ustvarjati z največjimi denarnimi sredstvi. Zadruga reši imenitni socialni problem, da je ugotovljen vsakemu članu zadruga eksistenčni minimum in da dobiva vsaka osoba popolni znesek svojega dela. O čemer sanjarijo drugod socijologi, imamo mi že izvršeno v zadrugi. Zato se morajo ohraniti ne le, kolikor je še nerazdeljenih zadrug, temveč skrbeti je, da se razrušene spet združé in nove zadruga ustanove.

Menj sangvinično o zadrugah je sodil dr. F. Spevec. Osebna svoboda da bi se ne smela omejiti. Zadruga so neka zastarela organizacija, katero so napredni narodi že zdavnaj opustili. Tudi na Hrvaškem so se preživele in nobena sila jih ne bo mogla ohraniti. Kjer ni čuta več za skupno delovanje, tam nobena sila ne bode zabranila delitve. Zatorej naj ostane zakon iz l. 1873 ter se tudi naj zanaprej dovoljuje svobodna delitev zadrug, kjer to želi zadrugarji. Spevcu pritrdi Turopoljski komes Josipovič, kateri želi, da se delitve čimprej izvrše. Vukotinović bi rad videl, da se ohranijo zadruga ter z njimi krepki kmetški stan, pa ljudstvo je leno ter ne zna štediti. Pridnejši v zadrugi hoče se ločiti od malomarnih zadrugarjev ter po delitvi bolje živi, nego poprej.

Mnenje o zadrugah, o njihovi koristi ali škodljivosti je torej jako različno. Gotovo je le to, da kmetški stan na Hrvaškem rapidno propada, in sicer najhujše tam, kjer so se delile zadruga ter je dobila vsaka rodbina košček zemlje, na kateri si je postavila svojo kočjo. Združena zadruga je imela po 6 do 8 volov, 10 do 12 konj, 50 do 100 ovac in ravno toliko prašičev, 15 do 20 krav in na stotine perutnine. Bilo je združenih 4 do 10 rodbin, vsaka v svoji izbici. Dovolj je bilo pri hiši živeža in tudi

LISTEK.

K petindvajsetletnici čitalnice Celjske.

Leta 1859. šinilo je narodnostno načelo z vso svojo elementarno silo v duhove Narodi, poprej dremajoči, začeli so se vzbujati in zavedati svojih pravic, povsod klilo je novo življenje. Tudi naroda slovenskega poprijela se je oživljajoča narodnostna sapa in rodoljubi, takrat še jako redko sejani, zmatrali so za prvo svojo nalogo, zbrati raztresene ude narodove, kolikor jih je že ostalo v vesoljnem potujčevanju, ohraniti jih in pridobiti si še novih ter luč narodne prosvete zanesti v naše domovine najtamnejše kote.

V ta namen ustanovljale so se v prvi vrsti čitalnice, ognjišča in središča narodnemu življenju. Veliko je bilo veselje nad vsako novo čitalnico, prava radost pa se je polastila rodoljubov Ljubljanskih, dobivši od Savinje vest, da se tudi v starodavnem Celji snuje tako društvo in da se bode dne 16. februarja 1862. l. slovesno otvorilo. Sklenilo se je takoj, v večjem številu udeležiti se otvoritve in tako moralno pomagati štajerskim bratom pri zgradbi nove narodne trdnjave.

Takrat bilo nas je narodnjakov v Ljubljani le pičlo število, a storili smo razmerno veliko. Pri vsaki priliki bili smo vsi, ali vsaj večinoma skupaj in tudi v Celje odpeljalo se nas je nad petdeset, mej njimi dobro izvežban pevski zbor z mojstrom Nedvedom, kot pevovodjo na čelu.

Spomin na to potovanje ostal je izvestno slednjemu izmed nas v neizbrisnem spominu, bil je prvi večji izlet iz Ljubljane na Štajersko in vsprejeti bili smo izvrstno. Osnujoči odbor, obstoječ iz gg. doktorja Kočevarja, Frana Kapusa, A. Pirnata in Ivana Žuže, od katerih sta samo poslednja dva še mej živimi, skrbel je izborna za vse in ko so v nedeljo popoldne (dne 16. februarja) pripeljali se pokojni dr. Bleiweis, dr. Toman in dekan Toman, pričakovala jih je na kolodvoru že tolika množica, da so se Celjskim posili - Nemcem kar je žili lasje.

Otvoritev Celjske čitalnice bil je prvi pojav Slovencev ob Savinji in otvoritve sijajni izid je močno uplival na prebivalstvo, katerega je na stotine privrelo v mesto, kateremu pa ni bilo vsemu prostora v sobah, slavnosti odločenih. Sobana v Dereaniji hiši in predsobe bile so sicer precej obširne, a natlačene so bile tako silno, da so mnogi

bili v skrbah, bodo li družega nadstropja tla vzdržale toliko teže.

Vzdržale so jo in ves vspored vršil se je izborna, na veliko naudušenje občinstva, ki je večinoma čulo kaj čisto novega. Štajerski rodoljubi naskitili so program s svojimi lastnimi proizvodi in točkami. Mlada gospa Kapusova pela je jako mило prekrasni „Sarafan“, zdravnik Ripšl Trstenjakovo pesem: „O pol noči — Moj duh bedi“, profesor Hafner deklamoval je Trstenjakovo „Prisego“, kmet Anton Grabič pel svojo baš za ta večer zloženó pesem „Od čitavnice v Celji.“ Vmes pa so peli pevci Ljubljanski izvrstne zборе in čveterospeve ter so kot govorniki nastopali pokojni dr. Štefan Kočevar, dr. Bleiweis, dr. Toman, opat Vodušek, profesor Lindner in Hlušček ter še mnogo drugih rodoljubov.

Tudi Celjski župan Štepišnik oglašil se je k besedi ter pozdravil dr. Bleiweisa in dr. Tomana. Z gromovitimi živioklici bil je vsprejet njegov govor, a v srcih že takrat zagriženih svojih someščanov ni si stekel hvale. Celjani bili so namreč že pred 25 leti jednako neuljudni proti tujcem, kakor so danes. Takrat čule so se že zabavljičice, kakor se čujejejo danes, ako govoriš slovenski, takrat bili bi

vina. Po razdelitvi nastale so revne, pritlikave kmetije, navadno brez volov in konj. Poprej je zadruška skrbela za starce, onemogle, bolne, zdaj bi morala jih preskrbeti občina, pa kako? Zato je razumljivo, da bivši zadrugarji, ki zdaj živijo v največji bedi, proklinjajo onega v grobu, koji je prvi „uvelo diobe (delitve) medu njima.“

Kako pomagati, ko je stvar že silno zavožena? Enketa se je izrekla po večini za omejitev prostih delitev še obstoječih zadrug. A kaj s tisoči že razdeljenimi, kaj z onimi pritlikavimi kmetijami, katere se še delé naprej in naprej mej dediče po enakih delih? Hrvatska vlada po banovi izjavi pripravlja tudi zakon o dednem pravu na kmetih, da bi kolikor toliko zabranila neomejeno razkosovanje kmetijskih zemljišč. Minimum zemljišča, ki bi se dalje ne smelo rušiti, bilo bi določeno po okrajih od 2 do 8 oral. Naj bi vlado ne ostala pri obetih, temveč se energično lotila kmetijskega vprašanja, katera je, kakor za nas Slovence, tudi za Hrvate največje imenitnosti.

Govor državnega poslanca profesorja Fr. Šuklje-ja.

(V seji državnega zbora dne 19. aprila t. l. v generalnej debati o budgetu. Po stenografskem zapisniku.)

(Dalje.)

Pred nekaterimi leti jako ponižali so tarife za les, ki se vozi iz Galicije v Trst. Škodo je pa imela naša lesna kupčija, posebno ker pri nas ogromno stane spravljanje lesa do železnice.

Letos je pa nas zadela refakcija od premoga. Štajerci imajo le majhno škodo. Jediní premogovnik, katerega imamo na Dolenjskem, v Zagorji, v katerem je delalo 700 delavcev in se je na leto izkopal 1.200.000 metričnih centov, je pa zaradi te umazane barantije moral ustaviti delo. (Čujte! na desnici.) Še za to se ni zadosti skrbelo, da bi ti delavci dobili delo mej avstrijskimi mejami.

Čital sem nedavno vsaj v „Laibacher Wochenblattu“, da so ti revni ljudje morali iti celo v premogovnike zapadne Palacije, da si zaslužijo borni košček kruha, katerega je jim — odpustite, da se tako izrazim — odžrla semitska lakomnost.

Sedaj pa vzemimo drugo vprašanje. Kako je pa z železnicami? O južnej železnici molčim; dobro so jo razumeli položiti baš po najnerodovitnejših krajih čez Kranjsko na potu k morju. Drži čez Ljubljansko barje in kjer je na Krasu kak od Boga prav zapuščen kraj, gotovo ondu skozi pelje južne železnice. Poglejmo drž. železnice. Na Kranjskem je le 98.4 kilometrov drž. železnic. V kakej razmerji je to z drugimi deželami? V tej zadevi smo že mi na škodi. Koroška n. pr. ima 222 kilometrov državnih železnic; celo mala Istra ima 164 kilometrov železnic in še tako zanemarjena Dalmacija, s katero mi delimo osodo avstrijske pepeluške, ima 125 kilometrov železnic.

Naglašam, da je baš to tako hudo za nas, ker nemamo v večji in rodovitnejši polovici dežele prav nobene železnice, in so vsa naša prizadevanja za njo dosedaj bila neuspešna. Usojal sem se v tem oziru pred dvema letoma staviti resolucijo. Kaj je s to resolucijo še nesem mogel zvedeti. Brez sledu je zginila in visoka vlada dosedaj še ni sto-

čila resnega koraka, da bi se naredila dolenska železnica, o kateri se že govori 25 let, in za katero je dežela pripravljena doprinositi velike žrtve. In tako godi se nam tudi v drugih ozirih.

Vzemimo n. pr. trtno uš, ki je velika nevarnost za naše vinstvo! V ta namen se je res postavilo 23.500 gld. v letošnji državni proračun; a če pogledate, kaj se je pri nas storilo, da bi se odpravila strašna nevarnost, prepričali so bodete takoj da bi bilo še mnogokaj treba. Ameriške trte prodajajo za drag denar kmetom, ki večkrat še za sol nemajo, in poleg tega pa še take, da jih precejšnji odstotek ne uspeva. (Prav res je!) Tu bode pač treba kaj več storiti.

Treba bode pa misliti na druge stvari, n. pr. regulovanje Krke, katero sem jaz bil sprožil in je je zagovarjal tudi naš voditelj v zbornici poslancev, moj častiti prijatelj dr. Poklukar.

To vse so stvari, katere visokej vladi najnujnejše priporočam. Dovolite mi kot generalnemu govorniku nekaj političnih opazek. Rad bi ogledal najprej onega poslanca, ki po starej tradiciji — če jo dobra, ne vem — vsako leto začnejo to debato, to je spoštovanega gospoda poslanca notranjega mesta Graškega, viteza Carneri-ja.

Navadno potegne z direktorjem v predigri k Göthejevemu Faustu; s tem pravi: Ihr wisset wohl, was wir bedürfen, wir wollen starke Getränke schlürfen. Rekel bi, da takrat ni bil srečen s svojimi ingredijencami. Jaz se prištevam k najpazljivejšim poslušalcem gospoda poslanca Carneri-ja in sicer iz dobrega uzroka. Stvarno budgetarnega se od njega malo naučim, a zato te odškoduje z obilnostjo krilatih besed, katere kar iz rokava siplje, in vrneš se zadovoljen na svoj sedež, kajti svest si si, da si jako obogatel zbirko parlamentarnih spominov vrednih stvari. Letos pa še tega ni bilo. Poslušal sem govor njegov, ga pazno prečital, toda našel sem le jeden stavek, ki spominja na stari boljši čas.

To je stavek, da večina hoče „Nemce pripraviti ob stare pravice, ob vodstvo.“ V mnogojezičnej državi je popolnem prav, da narod, ki kar se tiče števila, duševnih in gospodarskih sposobnosti, prekaša druge in daje tudi več vojakov, prevzame vodstvo. To je faktum, kateremu se vsi radi uklanjajo. Da bi pa to bila pravica, ki bi pristojala kakemu narodu, kot podedovano, zgodovinski utrjeno pravo, kot pravica, ki velja za vse čase, ter izključuje tekmece, to je nekaj, kar smo se morali naučiti šele od gospoda Carneri-ja. (Dobro! Dobro! na desnici.) In da se je ta stavek razlegel iz srede stranke, ki se ponaša s svojim liberalizmom, ki vedno govori o enakosti pred postavo, da ga slišimo iz ust moža, ki tako slabo govori o fevdalni politiki, ki pa na vso moč propoveduje aristokracijo plemena. (Dobro! Dobro! na desnici.) To bi bila stvar, katerej bi se bil moral jako čuditi, da je nesem slišal iz ust tega filozofičnega poslanca zelene Štajerske, katerega mnenje nekaj čudna nasprotuje mišljenju drugih ljudi.

(Dalje prih.)

Govor odbornika dr. L. Požarja v XXIII. rednem velikem zboru „Mat. Slovenske“.

Slavna gospoda!

Slovinci hrepene po združenji. Uže očk naš, blagega spomina dr. Jan. Bleiweis, zapisal je na svoj prapor zjedinjeno Slovenijo — in tako mora še dandanašnji Slovenstvo združevati se, ako neče poginiti. V ta namen si hočemo graditi „Narodni dom“. Toda, gospoda, mi že imamo dva narodna doma, dve veličastni stavbi, ki zedinjata slovenski narod v sebi. To je za naše skromne razmere mogočna stavba: družba sv. Mohora, mogočna stavba, kakor jih svet ne šteje mnogo, ker družji v sebi blizu 40.000 društvenikov prostega našega naroda. Drugi duševni naš narodni dom, v kojem se shaja razumništvo, ta dom je „Slov. Matica“, sloneč na precejšnji denarni podlagi, a sloneč, kar bi imelo še več pomeniti, na slovenskem razumništvu. Prostatu treba prigovarjati, da položi novič na žrtvenik domovine oziroma svoje omike, razumnik stori to, ali bi imel storiti prostovoljno.

Toda če primerjam več nego milijonni narod slovenski s številom Matičnih članov, ki je znašalo lani 16 stotin, tedaj se moram čuditi, ali temu, da

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. aprila.

Nemški liberalci hočejo na vsak način uničiti Luegerja, ki jim je jako grenke pravil v državnem zboru. Začeli so veliko agitacijo proti njemu. Volilce nagovarjajo, da bi mu poslali nezaupnico. Včeraj zvečer bili so sklicali velik shod volilcev, da bi mu izrekli nezaupnico. Kak je bil izid tega shoda ne vemo.

V ogerskem državnem zboru se je predvčeraj začela debata o zakonu, da se bode smeli sklicati rezervisti, tudi ko bi ne bilo mobilizacije. Skrajna levica je temu zakonu kaj hudo ugovarjala. Posebno so se govorniki spodtikali nad tem, da se bodo tudi jednoletni prostovoljci, ki neso napravili izpita, lahko sklicali, ker so tudi rezervisti. To bi bila krivica zaradi tega, ker jih mnogo propade pri izpiti le zaradi tega, ker ne znajo dovolj nemščine. Minister deželne brambe in ministerski predsednik sta pa predlogo zagovarjala.

Vnanje države.

Srbija ima zopet novo ministerstvo. Že precej časa so prihajale iz Belegrada vesti, ki so kazale, da radikalci ne bodo dolgo ostali na krmilu. Z vlado bi bil kralj baje še zadovoljen, nikakor pa ne s skupščino. Zahteval je, da naj se skupščina razpusti, česar pa vlada storiti ni hotela. Nekaj je pa gotovo tudi vnanja politika pomagala, da je pala sedanja vlada. Madjarska listi so že nekaj časa napadali srbsko vlado in priporočali kralju, da jo odpusti. Prišli so z nova naprednjaki na krmilo. Po deželi pa vlada velika nezadovoljnost in v kratkem utegne kje izbruhniti ustaja.

Nemce je kaj nemilo dirnulo, da je ruski car imenoval generala Bogdanoviča tajnim svetnikom v ministerstvu notranjih zadev. General Bogdanovič je velik nasprotnik Nemcev in je v lani bil zaradi svojega agitovanja za zvezo s Francijo izbrisan iz vojske. Da je sedaj zopet dobil tako visoko mesto, dokazuje, da dobivajo nasprotniki Nemcev v Rusiji zopet večji upliv.

Turška vlada dobila je mnogo vznemirujočih vestij iz Makedonije. Grki šuntajo prebivalstvo, in tudi tujih agitatorjev se ne manjka. Posebno pa grška duhovščina hujska narod. Po vsej deželi se pa klatijo roparske čete, katerih še vojaška moč ne more ugnati. Jdnake vznemirujoče vesti prihajajo s Krete, kjer so bili krvavi boji mej Turki in kristjani.

Ruski listi zmatrajo nemire v Rumuniji za protest proti vladni notranji in vnanji politiki. Agitacije za Boulangerja se na Francoskem nadaljujejo. Njegov organ „Cocarde“ priporoča, da bi ga zopet postavili za kandidata v več okrajih. Boulanger je pa objavil v nekem listu, da sedaj ne vsprejme nobene kandidature, ker je že poslanec. General se namreč hoče še zmirom kazati vernega republikanca in neče torej, da bi vsi vedeli, kaj namerava. Njegovi pristaši pa nadalje delajo zanj in tako utegne kmalu biti kje voljen na videz proti svoji volji, v resnici pa na željo svojo.

Dopisi.

Od Save 26. aprila. [Izv. dop.] (Beseda o šolski reformi — merodajnim krogom v preudarek.) Jedno najvažnejših šolskih vprašanj v sedanjem času je brez dvombe tudi šolsko obiskovanje. Pri nas v Avstriji imamo dve stranki: jedna se poteza za osemletno šolsko obiskovanje, druga pa z ozirom na želje kmetijskega prebivalstva za

Dalje v prilogi.

že radi udarili na nas, ko bi se bili le upali, takrat kazali so že vse ne baš prikupljive lastnosti svojega Celjskega napuha in šovinizma, naudajajočega jih z oholo mislijo, da se ves svet okolu njih vrti.

Vsa opozicija Celjanov bila je pa neuspešna. Beseda ob otvorjenji Čitalnice bila je velelepa in nemškutarjev pisani pogledi so le še poviševali slavnost, na katerej je bil sestanek štajerskih in kranjskih rodoljubov, na katerej je pa bil tudi zastopan krasni spol po brdkih Žavčankah, slavnost, ki je imela velik pomen za gibanje štajerskih Slovencev.

Od takrat pretekla je dolga vrsta let. Čitalnica stala je ves ta čas hrabro sredi nasprotnega valovanja visoko držeč narodno zastavo. Ostala je zvesta prvotnemu namenu, ostala je narodno ognjišče, narodna trdnjava. Zato se ob jutrnji petindvajsetletnici s hvaležnostjo oziramo na imena onih mož, ki so nam jo osnovali.

S hvaležnostjo oziramo se nazaj z iskrenim upom pa v bodočnost, v kateri naj Čitalnica raste cvete in se razširja tako mogočno, da bode ob svoji petdesetletnici vse Celjane štela mej svojimi člani!

To jej k jutrajšnjem dnevu iz vsega srca želi vsak Slovan.

slovenske inteligencije — in v rečenem številu so še inorodniki — ni več nego 16 stotin oseb — no potem ne razpuščajte nam gimnazij, nego dajte nam še drugih —, ali pa se moram čuditi temu, da velik del slovenskega razumništva nema še dovolj razuma za prvo in jedino svoje znanstveno literarno društvo.

Vender če prebiramo po novinah poročila o veselicah in slavnostih iz raznih krajev mile domovine: vselej in povsod se je kar trlo slovenske inteligencije. Temu rad verujem, saj vem, da bi razžalil n. pr. Mariborske rodoljube, ako bi rekel: Pri vas znaša vse razumništvo le 40 mož; ne ustregel bi vrlim Celjskim Slovincem, ako bi jim povedal: Samo 19 razumnikov vas je; in najbrže bi se še belej Ljubljani zameril, ako bi ji očital: le 260 razumnikov slovenskih šteješ. Tako ni jednako naštel si lahko še celo vrsto slovenskih trgov in mest. —

Zakaj pa vse to? vprašali bodete, gospoda moja. Rad bi, da bi zvedeli ta-le moj odgovor ne-le gospoda v tej-le dvorani nego vsi društveniki in vsi razumniki, ki dosedaj še Matici neso pristopili. Odgovarjam pa; podvojiti, da s časom i potrojiti moramo število Matičarjev podvo-

šestletno šolsko dobo. Toda našim dejanskim razmeram ne ugaia niti jedna niti druga, ker imamo večinoma jednorazredne šole. Kakor ni mogoče na jednorazrednici taisto učno tvarino prebaviti, kot na štiri-ali petrazrednicah, tako se praktično tudi ne more izpeljati ne osem- in ne šestletna šolska dolžnost, ker imajo jednorazrednice le tri k večjemu štiri oddelke, katere lahko marljivi otrok v treh — oziroma štirih letih dovrši. In kaj potem? In kaj potem? Na to naj še par let obiskuje ponavljajno šolo, kajti vsakdanji bi se dalje le še dolgočasil, naučil se nič novega in vsled tega učitelju najbrže le nagajal. Za bolj praktično izpeljavo bi se šolski zakon v tej točki moral nekako tako-le glasiti: „Šolsko obiskovanje traja toliko časa da učenec vse razrede — oziroma oddelke domače šole dovrši z dobrim uspehom; vendar ne sme presegati osem let.“

Zadnja določba bi bila posebno veljavna za slaboumne in lene otroke. Na jedno-, dvo- in tri-razrednicah bi morale tudi še za naprej obstati ponavljajne šole. S tem bi se prebivalstvu jako zljajšal šolski jarem in vendar bi v teoriji ostala osemletna šolska dolžnost, dejanski je pa to mogoče izvesti takole na štiri- in petrazrednicah z oddelki. Doseglo bi se s tem tudi boljše šolsko obiskovanje in povolnejši učni uspehi, kajti učilnice na kmetih bi ne bile tako prenapolnene, kakor so sedaj, kar sigurno jako ovira šolski napredek!

Domače stvari.

— (Volitve v trgovsko in obrtniško zbornico) V včerajšnji seji trgovske in obrtniške zbornice bil je izvoljen za prvosednika gosp. Josip Kušar, za njega namestnika pa g. Mihael Pakič. — Ob ostalih točkah seje bomo poročali prihodnjič.

— (Umrli) je včeraj v Ljubljani g. Ludovik Rüling pl. Rüdingen, umirovljeni polkovnik v 85. letu dobe svoje.

— (Koncert) priredi jutri zvečer g. Gustav Wagner v Čitalnični dvorani, na kar občinstvo še jedenkrat opozarjamo.

— (Gg. pevci slov. delavskega pevskega društva „Slavec“) vabijo se najuljudneje polnoštevilno udeležiti se pevske vaje jutri v nedeljo dne 29. t. m. popoldne točno ob 1/2 2 uri, ker se bode društvo „Slavec“ udeležilo pogreba svojega podpornega člana Ivana Kališnika z društveno zastavo, ter mu zapelo nagrobnico. Odbor.

— („Dunkle Gerüchte.“) Pod tem naslovom smo bili javili, da se je proti našemu rojaku, gospodu dr. Kopaču, odvetniku v Zagrebu, pričela preiskava zaradi neke govornice o nedostatkah pri investicijskem zakladu. Včeraj bila je obravnava, pri kateri je bil dr. Kopač oproščen. S tem je končana stvar, „die peinliches Aufsehen erregt“, kakor so pisali nekateri listi.

— (Himen.) Gospod Ivan Strgar, c. kr. davkarski kontrolor v Rogatci, poročil se je preteklo soboto s gospodičino Berto Ogrizkovo s Slatine.

— (Pokopališče pri sv. Krištofu) je zopet občinstvu odprto, ker so osepnice ponehale. Mrtvašnica ostane še zaprta.

— (Dr. L. Mager,) sekundarij tukajšnje bolnice, imenovan je bosniške vlade okrožnim zdravnikom v Ključu pri Bihači.

jiti moramo ta broj preje ko preje, kajti Matica ima slaviti v kratkem svojo petindvajsetletnico. Ako pa posamezni razumniki slovenski sami ne najdejo poti do naše Matice, tedaj treba jim je pokazati, treba tedaj žive agitacije. Ako pravim, da treba agitovati, takoj tudi pristavljam, da je ta agitacija tudi najlažja: vsaj Matica ne more imeti in nema — niti v današnjih političnih že nekako podivjanih časih — resnega nasprotnika in ga ne bode imela, dokler se še spoštuje mirna znanost in omika.

Gospoda moja, če je, kakor ste ravnokar blagovolili priznati, storil odbor svojo dolžnost, ako so storili in gg. poverjeniki svojo težavno nalogo, dajte torej, potrudimo se vsi zajedno in pridobimo društvu svojemu, kolikor mogoče še novih članov. Poverjeniki sami vsega ne morejo. Ako ima društvo naše lepo ime Matica, bodimo mu mi marljive buče, neutrudno nabirajmo in zuašajmo, da bode plod sladek in velik.

V to pomagajte Slovenci, potem nam pomore i Bog!

— (Vojaška imenovanja.) S 1. dnev majnika imenovani so pri domačem pešpolku št. 17: Majorjema stotnika Andrej Slivnik in Beno Puteany. Prvi ostane v polku, drugi premeščen je k 92. pešpolku. Stotnik druge vrste Mat. Prašnikar imenovan je stotnikom prve vrste, nadporočnik Jarnej Andrejka stotnikom, poročniki Milan Grubič, Colerus von Geldern in Fran Vilfan imenovani so nadporočniki. Polkovni zdravnik dr. Jos. Bahner imenovan je štabnim zdravnikom in ob enem premeščen v Celovec.

— (Čenčarije brez konca in kraja.) Po bliskovo širila se je danes dopoldne po mestu vest, da je odličen uradnik skočil v vodo. Kolika je strast čenčanja mej občinstvom, razvidno je najbolj iz tega, da je neka klepetulja na vse zgodaj prišla k dotičnikovej soprogi praviti, da so njenega soproga, ki je baš takrat še prav sladko v postelji spal, izvlekli iz Ljubljane. Takim čenčarijam nasproti treba velike opreznosti, raznaševalcem taci neosnovanih vestij pa bilo bi prav koristno, ko bi jih kdo „z debelim prstom potipal.“

— (Vojaška godba) svira jutri ob 1/2 12. uri pri ugodnem vremenu v Zvezdi. Dne 1. majnika svirala bode godba domačega pešpolka od 1/2 6. ure popoldne naprej, v nedeljo 6. in 13. majnika ter na dan Vnebohoda 10. majnika vsakokrat ob 1/2 12. v „Zvezdi“.

— (Slovanski zbor v Pragi l. 1848.) Početkom prihodnjega meseca pride na beli dan pri Praškem knjižotrtzi, M. Knappu v Karlinu, historičko-političen spis ob imenitni zgodbi v zgodovini srednjeevropskega Slovanstva, namreč o slovenskem zboru v Pragi l. 1848, katerega so se udeležili prvaki in poslanci vseh slovanskih rodov avstrijskih ter nekateri Slovani zunaj Avstrije. V istem spisku se pojavi vse dejanje in delovanje, akti, kakor tudi sezname članov tega zbora, izmed katerih še nekateri mej nami živé. Ker so se udeležili tiste pomnite zgodbe, jedine v tisočletnej zgodovini Slovanstva, tudi slovenski narodnjaki, kakor: Anton Globočnik, Aloizij Stanko Vraz, Andrej Golovič, Vincenti Zevnik, bode ta spis morda tudi slovenskim krogom dobro došel.

— (O tatu Prelovšku, katerega je predvčerajšnjim redar Goršič ujel, čujemo, da je jako drobne postave in prav lepega lica. Da je pa jako nevaren, pokazala je nova preiskava v hiši, kjer je stanoval. Pod streho in v drvarnici našli so cule perila, prtov in prtičev, dežnike, palice, kasete, dlete, pile, razne ključke, odtiske ključavnic, nabasan samokres. V Prelovškovem kovčku našli so tudi dve spričevali, kateri si je sam napisal. V jednom hvalil je samega sebe kot natakara, v drugem kot hišnika. Zaljubljen je bil pa tudi zeló, kajti za svojo drago imel je že spisano čestitko, akoravno bode njen god še le čez nekaj tednov.

— (Književno naznanilo.) Primjeri iz deskriptivne geometrije metodično poredjani. Za učnike viših realak složio prof. Petar Nenin u Osieku (Slavonija) je naslov knjižice, ki obsega 592 konstruktivnih nalog iz vseh oddelkov opisnega merstva in 11 iz perspektive. Te primjere prav toplo priporočamo tudi našim dijakom, pa ne le radi jezika, temveč radi izbornu izbrane tvarine. Nam vsaj ni znana jednako popolna zbirka taci nalog v nemškem jeziku, ki bi obsegala toliko raznovrstnega gradiva. Cena ji je samo 45 kr. po pošti dobi se pri pisatelji v Osieku (Essek).

— („Podružnica sv. Cirila in Metoda v Kotmari vesi“) bode imela svoj prvi občni zbor v nedeljo 29. aprila 1888 ob 3. uri popoldne v Kotmari vesi v gostilni pri „Mežnarji“ po tem-le dnevnem redu: 1. Pozdrav pooblaščenca. 2. Volitev podružničnega odbora, in sicer: prvomestnika, blagajnika in tajnika z namestniki, 3. Vsprejem in upisovanje novih udov. 4. Deklamacija: Jož. Virk: „Vrli Slovenec.“ 5. Šaljivi govor: „Najnov. pesem starega Kranjca.“ 6. Deklamacija: Jožef Cimperman: „Sonet.“ 7. Šaljivi govor: „Naravoslovni zdihljeji zakonskega moža.“ 8. Deklamacija: Lovro Toman: „Pesem koroških Slovencev.“ 9. Slučajni govori in nasveti. Vsi udje družbe sv. Cirila in Metoda in oni, ki jej želijo pristopiti, so uljudno prošeni, naj bi ta občni zbor v obilnem številu počastili. Začasni odbor.

— (Poziv!) Telovadno društvo „Sokol“ je za Goriške Slovence velike važnosti. Ono je, rekel bi, vez ali most čez prepad, v kateri so dozda slovenski mladeniči v mestu padali, predno so prešli v svojo moško dobo. Zato nam to društvo nikakor

ne sme biti igrača z rudečo srjaco in s peresom za klobukom, ampak naj nam bo prava vadnica telesa in duha, da se v nji okrepijo naši mladeniči za svojo prihodnost slovenskemu narodu na korist. Prvi korak je društvo že storilo; rodoljubje naj zdaj korake pospešuje. Da to društvo be lahko obstalo, pokazalo se je že pred jednim letom pri prvem občnem zboru in 8. dne t. m. pri drugem. Odvisno je to le od gmotne podpore, kajti potrebščine telovadnega sokolskega društva so v začetku precej velike. Predno začne redno svoje delovanje, priskrbi si mora potrebno pripravo in društveno obleko. Treba je torej, da mu rodoljubi iz mesta in dežele v obilnem številu pristopijo vsak po svoji zmožnosti, kot telovadci ali podporniki ali pa pokrovitelji; prvi, mestni plačujejo po 40, zunanji po 20 kr. na mesec; drugi 25. kr. na mesec ali po 3 gld. na leto in tretji 25 gld. jedenkrat za vselej. Torej rodoljubi slovenski, v mestu in po deželi, do Vas se obrača podpisani odbor, da mu pripomorete k boljšemu uspehu našega „Sokola vsak po svoji moči. Z odličnim spoštovanjem odbor Goriškega telovadnega društva „Sokol“.

— (Današnjemu listu) priložena je priloga gospoda Antona Obreze, na kar posebno opominjamo častite p. n. naročnike, — Gospod A. Obreza zasluži, kot pošten narodnjak res vsestranske podpore.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. aprila. Iz zbornice poslancev: Predloga o izimni uporabi rezervistov in nadomestnih rezervistov v redni službi se je odobnila z veliko večino na priporočilo ministra Welsersheimba. Potem se je nadaljevala budgetna debata k étatu deželnoobranskega ministertva. Prihodnja seja jutri.

Berolin 27. aprila. Cesar ustal danes za nekaj časa iz postelje, vsprejel obisk vojvodske obitelji Meiningske in čul Vilmovskega izvestje. Cesar se bolje počuti, vendar po zdravnikov nasvetu ne bode smel veliko zvunaj postelje ostajati.

Berolin 27. aprila. Cesar posvetoval se je danes popoldne pet četrt ure z državnim kancelarjem.

Berolin 28. aprila. Stanje cesarjevo neizpremenjeno. Groznica zjutraj skoro popolnem izginila.

Bordeaux 28. aprila. Carnot dopoldne semkaj dospel, naidušeno vsprejet.

Pariz 28. aprila. Pri banketu protestoval Boulanger, da hoče dospeti do diktature, Izrekel se je za to, da se odpravi predsedništvo republike. Pred restaurantom nabrala se je velika množica, ki je odhajajočega Boulangerja pozdravljala. Policija prišla mnogo osob, mej njimi Derouleda-a in nekatere poslance. Zaradi tega nadejati se je interpelacije.

Razne vesti.

* (Slavjansko blagotvornitelno občestvo) izvolilo je dne 26. t. m. grofa Ignatjeva svojim predsednikom. „Svjet“ pravi k temu, da je imenovanje znamenit izraz javnega mnenja in da bode grof Ignatjev društvo prav vodil.

* (Strah pred potresom) V Šoproniji, kjer je bil nedavno hud potres, so ljudje s strahom pričakovali, da se ponovi. Zlasti nočij pred 26. t. m. so se bali, ker je znani Falb za ta čas napovedal potres. Na stotine ljudij prenočevalo je na javnih trgih, bogatejši v kočijah in v najetih železničnih vagonih, mnogo pa jih je že prvi dni tega tedna ubežalo v letovišča. No, osodepolne noči preteklo so brez potresa, strah je polegel, z njim pa tudi Falbova nezaslužena slava.

„LJUBLJANSKI ZVON“

(192—284)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

26. aprila:

Pri Maliči: Bilow iz Brna. — Stransky iz Linca. — Poppouchen z Reke. — Reichhold, Spielmann, Weiss z Dunaja. Pri Stonu: Neumann iz Zagreba. — Nowak iz Rudolfova.

Umrli so v Ljubljani:

26. marca: Marija Bončar, posestnika hči, 14 let, Pred Škofijo št. 17, za jetiko.
27. aprila: Helena Merjašič, krčmarja žena, 40 let, Tržaška cesta št. 19, za otrpnenjem črevesa. — Jera Ulle, gostija, 76 let, Marije Terezije cesta št. 10, za starostjo.
28. aprila: Marija Bricek, posestnica, 45 let, sv. Martina cesta št. 1, za kapom. — Ljudevit Rüling, pl. Rüdingen, polkovnik v pokoj, 83 let, Stari trg št. 21, za vodenico.

Loterijske srečke 25. aprila.

V Pragi: 73, 71, 77, 30, 37.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. aprila	7. zjutraj	726.8 mm.	10.6° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	2. popol.	729.1 mm.	15.0° C	sl. sev.	jas.	
	9. zvečer	732.3 mm.	6.6° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 10.7°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

		včeraj	—	danes
Papirna renta	gld.	78.90	—	78.95
Srebrna renta	—	80.40	—	80.40
Zlata renta	—	110.00	—	109.90
5% marcna renta	—	93.70	—	93.75
Akcije narodne banke	—	867.00	—	867.00
Kreditne akcije	—	274.25	—	273.50
London	—	126.80	—	126.80
Srebro	—	—	—	—
Napol.	—	10.03 1/2	—	10.03 1/2
C. kr. cekini	—	5.96	—	5.95
Nemške marke	—	62.25	—	62.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131	gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	166	—	10
Ogerska zlata renta 4%	—	97	—	55
Ogerska papirna renta 5%	—	6	—	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118	—	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—	70
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	—	—	80
Kreditne srečke	gld.	181	—	50
Rudolfove srečke	10	—	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	—	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	219	—	—	25

Kupčijski pomočnik

izurjen v prodaji **špecerijskega blaga**, želi svoje mesto premeniti. — Pismene ponudbe naj se pošiljajo **Nove ulice št. 5, I. nadstropje.** (301—1)

Mašinist,

spособen in soliden,

išče se za neko manjšo strojarijo.

Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (302—3)

Motenje prebavljenja

(pomanjkanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga i. t. d.), **počasno menjavo snovi** in njihovih posledic (zabasanje, napenjanje, glavobolje, trdovratno glavobolje, zlato žlo) ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**, naše najboljše domače zdravilo. — Dobiva se v škatlicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (636—8)

Zobozdravnik

AVGUST SCHWEIGER,

Hôtel „Stadt Wien“, „pri Maliči“,

ordinira

(211—7)

od 9. ure do 1/2 l. ure dopoldne,
„ 2. „ „ 5. „ popoldne.

Ob nedeljah od 1/2 l. do 1. ure popoldne.

Konc. prodajo razstrelilnih snovij: dinamita,

Ima angleških varnostnih užigalnih vrvic in razstrelilnih kapic

za Ljubljano in okolico ima samo

železninska prodajalnica

ALBIN C. ACHTSCHIN,

v Ljubljani, Gledališke ulice h. št. 8.

Št. 3132.

(308—1)

Oklic.

C. kr. deželno sodišče v Ljubljani naznanja, da se je na prošnjo Franceta Lukman-a iz Ljubljane s tusodnim odlokom z dne 31. marca 1888 št. 2517 na 28. aprila 1888 v kleti hiše št. 13 na Dunajski cesti v Ljubljani določena II. zvršilna dražba zvršencu Luki Taučer lastnih sodno na 7975 gld. 20 kr. cenjenih premičnin, in sicer vina, sodov itd. prestavila

na 3. maja 1888

ob 10. uri dopoldne, pridržaje kraj in s prejšnjim pristavkom.

V Ljubljani, dne 21. aprila 1888.

Prodajalnica

na pripravnem kraju pri **Dolenjski mitnici** s potrebnimi prostori odda se takoj v najem. — Natančneje izve se pri **J. Borštniku, Kurja vas št. 4.** (296—3)

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103—6)

KMETOVALEC.

Ilustrirovani gospodarski list s prilogo „Vrtar“.

Uredno glasilce in knjižnično družbo v Ljubljani.

Urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

Priloga: Vrtar, urednik: Gustav Peter, redni urednik.

„Vrtar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohi vrtarske članke. „Vrtar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastoj.

Kuverte s firmo

priloga po nižji ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter

narejene obleke.

Cela obleka za gospode od gld. 8.— naprej.
Salonska „ „ „ 20.—
Pomladanska suknja „ „ „ 7.50
Hlače „ „ „ 1.80
Cela obleka za dečke „ „ „ 1.50

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštini ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Mladenič,

22 let star, prijetne vnanjosti, trdnega zdravja, absolviran osmošolec in rezervni poročnik, ki je zmožen slovensčine, hrvaščine, nemščine, italijanščine, stenografije, kupčijskega dopisovanja in priprostega knjigovodstva,

išče proti zmerni plači primerne stalne službe, katero lahko takoj nastopi.

Ponudbe izročajo naj se upravništvu tega lista pod inšeratno številko. (299—3)

Priporočljivo za zasobnike in krčmarje na deželi!

Pivo v steklenicah,

ekspozitno pivo, ki se dolgo ohrani, in

močno pivo (dvojak)

iz pivovarne bratov Koslerjev, v zabojih po 25 in 50 steklenic.

A. MAYER-jeva

zaloga v Ljubljani. (243—5)

Ne sme se zamenjati z momentnim, svetlim mazilom ali ličilom za usnje, katerega se tako bojé.

Neobhodno za vsacega

za svetljenje usnja pri konjskeji opravi, vozovih, hišni opravi, čevlji itd. itd., je novoizumljena po

c. kr. avstrijskem in oger. zavarovana proti skem ministerstvu ponarejanju

svetla tinktura za usnje

(tekoče svetlo mazilo), do sedaj najboljša, ker do sedaj se ni še nobenemu izmed mnogih tekočih svetlih mazil ali likov za usnje dal patent. — Cena steklenici št. I. 1 gld., št. II. 40 kr., št. III. 20 kr.; in da ostanejo čevlji suhi pri moči in mehki in voljni pri solnčni vročini, se je že več kot 10 let za dobro pokazala, tudi patentovana, nepremoljiva

hranilna mast za usnje.

Da je res to usnje varovalno sredstvo tako izvrstno, dokazuje 28 odlikovanj, na stotine priznanih pisem. Oba izdelka se nesta udomačila le pri o. kr. vojašnici, ampak si utrla uhod pri Nj. Velikostavju in o. kr. visokostih. 5. generalov, ki še služijo v c. kr. vojski, so dali najboljša spričevala.

Po tovarniški ceni je prodajajo v Ljubljani gg. Anton Kršper in Schusnig & Weber, v Kranji g. Petan, v Škofji Loki g. Koceli. — Dobiva se v vseh večjih krajih države pri boljših trgovcih. (288—2)

Vožne karte in vožni listi

za Ameriko.

Kraljevo belgijski poštni parniki

„Red Star Line“ iz Antwerpena naravnost v New York in Philadelphia.

Koncesijonirano od vis. c. kr. avstrijske vlade.

Pojasnila daje jako rado:

koncesijonirano zastopstvo

na Dunaji, IV., Weyringergasse 17:

Ludovik Wielich,

ali

Ivan Kosar, gostilničar pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani, P. Jaklitsch v Kočevju, Josip Strasser v Inomestu. (175—8)